

nogensomhelst Bevilling paa den; deri ligger fuldstændigt dens forpligtende Egenstaber. Jeg finder altsaa, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds har udtrykt det Rette i den Henseende, og jeg antager saaledes, at vi Alle kunne være enige om den Paastand, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og nogle andre Talere, at Finantsloven er en Lov, som har fuldstændigt forpligtende Egenstaber. Derimod er der nogen Uenighed — i det Mindste tilsyneladende — om, hvorvidt det kan siges, at Regjeringen ogsaa er forpligtet til at udgive alle de Penge, som ere bevilgede eller i alt Fald til at udgive Penge til alle de Foretagender, som ligge bagved de Bevillinger, der findes paa Finantsloven; derom have to ærede Talere nu udtalt sig i fuldstændig Modsetning til de Anskuelser, som ere gjorte gjældende af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds. Jeg maa erklære, at jeg fuldstændigt slutter mig til den Anskuelse, der er gjort gjældende af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds; det er efter min modne Overveielse den eneste korrekte Fortolkning af denne Sag. Da imidlertid saaledes Jurist staar imod Jurist, har jeg Joie til at tro, at det er meget vanskeligt for os Andre at udtale noget aldeles Afgjørende i denne Henseende, og jeg vil derfor kun sige, at den Anskuelse, jeg har tilladt mig at fremsætte, har, foruden sin juridiske Sløtte, en 22aarty Praxis at støtte sig til, nemlig gennem alle mulige Finantslovsforhandlinger og Regnskabsrevisioner, som have fundet Sted i Rigsdagen i alle disse Aar. — Aldrig før er den Paastand fremsat af Noget, at der skulde være nogen Forseelse af konstitutionel Art deri, at man ikke havde benyttet en Sum, som var opført paa Finantsloven. Ærede Medlemmer have gjort gjældende, at der her ogsaa er en særlig Lov, og dertil siger jeg: Ja, meget rigtig, der er en særlig Lov. Denne Lov skal altsaa udføres, men hvad siger den? Den siger, at disse Baner skulde være byggede færdig til 1ste Juli 1874, hvilket altsaa betyder, at vore forenede Bestræbelser i den Henseende maa gaa ud paa om muligt at gjøre Banerne færdige til den nævnte Tid. Jeg

tror nu, at ærede Medlemmer ville give Regjeringen det Vidnesbyrd, at den har forelagt Forslag, hvorved det efter dens Overbevisning var muligt at udføre Lovens Bestemmelser; men naar Thinget ikke vedtager disse Forslag, vil det andet Spørgsmaal komme frem, nemlig hvad skal der da ske, hvorledes skal man saa opfatte den Bestemmelse i Loven, at Banerne skulde være færdige til 1ste Juli 1874? Derom have vi endnu ikke haft nogen tydelig Erfaring, men vi have dog haft et Fingerpeg, som jeg vil fore frem for det ærede Thing. Samme Dag, som denne Lov om de jydskke Jernbaner blev stadfæstet af H. Maj. Kongen, stadfæstedes ogsaa en anden Lov, der indeholdt en fuldkommen tilsvarende Bestemmelse, nemlig Loven om Anlægget og Bygningen af Gøbjerg Havn, hvori der staar, at Gøbjerg Havn skal være fuldført til 1ste Januar 1871. Den samme Minister, som havde indbragt denne Lov, og som havde erhvervet Thingets Bisald til den, gif vel af ikke længe efter, men det blev ham dog muligt, inden han gif af, at faae en Kontrakt undertegnet om Bygningen af Gøbjerg Havn. Denne Kontrakt indeholdt imidlertid ikke den Bestemmelse, at Havnen skulde være færdig til den 1ste Januar 1871, men kun, at den skulde være færdig til 30te September 1871, og denne Minister har selvfølgelig haft sine særdeles gode Grunde derfor; det vil sige, der har været en tvingende Nødvendighed for ham i saa Henseende, saaledes at han ikke har kunnet faae en Kontrakt afluttet, som tilfredsstillede ham, som han fandt forsvarelig, rigtig og god, og som gif ud paa at faae Havnen færdig til 1ste Januar 1871, hvorfor han maatte lade sig nøie med, at den blev færdig til 30te September 1871. Det er mig nu ikke vitterligt, at Thinget i denne Anledning har gjort nogensomhelst Bemærkning, men man har fundet det fuldkommen rigtigt og i sin Orden, at Ministeren i den Henseende maatte handle efter sin fuldeste Overbevisning om, hvad der var rigtigt og forsvareligt. Der- efter har han afluttet sin Kontrakt, og jeg tror ikke han har begaaet nogen Lovovertrædelse derved, thi det viste sig for ham, at den omtalte Betingelse ikke kunde opfyldes uden med betydeligt Tab og Skade for Statstjenesten. Han